

Hai nani, nani

Elena Farago

Hai nani, nani,
Lumina mamei...

Să-ți cânt și-n seara asta, lumina mea, să-ți cânt...
Dar uite-ncep un cântec și altu-mi vine-n minte,
Și-acela, dragul mamei, e fără de cuvinte
Și plânge-așa cum plânge cumplitul ăst de vânt...

Hai nani, nani...

Să-ți cânt, lumina mamei, și iar încep și iar
Cuvintele-și pierd șirul, că vezi, în astă seară
I-atât de-amarnic cântul ce-l spune vântu-afară,
De parcă-ar plânge-ntregul săracilor amar...

Dar tu aștepți un cântec – că tu ce știi de vânt?!
Și ce să știi ce spune-n amarnica-i poveste?
O, tu nu poți pricepe nimic din toate-aceste...
...Să-ți cânt și-n seara asta, lumina mea, să-ți cânt...

Hai nani, nani,
Lumina mamei...

...Și iar rămân de parcă nu mai găsesc cuvânt
Din tot ce-ți spun alt-dată în cântecele mele,
Și feți-frumoși, și zâne, și cer, și flori, și stele
Și-au amuțit povestea de parcă nu mai sânt...

Hai nani, nani...
Adormi în caldu-ți leagăn, lumina mea, și taci –
Nu pot cânta și încă nu ești destul de mare,
Ca să-ți pot spune basmul cel nesfârșit, în care
Se sting de frig și foame copiii cei săraci...